

Talvikeli tieliikenteessä

Tämä talvi on ollut viime vuosiin nähden poikkeuksellinen monissa osissa Suomea. On tullut paljolti lunta ja on ollut kovia pakkasia. On tavallaan ollut surullista nähdä uutisia ajoneuvojen hallinnan menetyksistä tieliikenteessä ja aineellisten vahinkojen lisäksi henkilöiden kuolemista näissä onnettomuuksissa.

Kuljin henkilöautolla 2006-2010 työpäivinä Imatralta Lappeenrantaan. Tänä aikana rakennettiin uusi 6 tie tälle välille. Vanhalla tiellä lumipyräköiden aikaan saattoi olla 1-2 autoa penkassa tällä välillä, mutta ajotapana oli pääsääntöisesti rauhallinen. Kun uusi tie otettiin käyttöön, edelleen huonoilla keleillä pääosa kuljettajista ajoi hyvin, mutta lopuilla meno oli välillä melko vauhdikasta.

Huomattavaa oli, että suurempaa nopeutta ajaneista yli puolet oli naisia. Olen nuoruudessani ajanut autoa jääharjoitteluissa. Sen kokemuksen ja satojen tuhansien ajokilometrien jälkeen tulkintani oli tuolloin, että nuo huonolla kelillä liian suurta nopeutta ajaneet henkilöt eivät olisi pystyneet hallitsemaan autoa esimerkiksi yllättävässä luisussa.

Nykyiset autot saattavat antavaa virheellisen tuntuman ajotilanteesta. Autojen automaattinen kyky ohjata autoa perustuu lopulta siihen, että vähintään yksi pyörä pitää. Jos kaikkien ajoneuvon pyörien pito on poissa, ei sitä kuski eikä automatiikka voi poikkeustilanteissa hallita.

Tien kunnossapidossa suolauksella voidaan hallita talvikelien pitoja muutamaaan pakkasasteeseen saakka. Kovimmilla pakkasilla lumipöly näyttää kerrostuvan tien pintaan ohueksi jääksi, jossa uudet nastarenkaatkaan eivät kunnolla pidä.

Talvitieliikenteestä kannattaa julkisesti keskustella ainakin poikkeavia talvia varten. Talviset säät voivat kinostaa lunta yllättäviin paikkoihin. Tien kunnossapito pyrkii pitämään tiet kunnossa. Luonto voi yllättää kunnossapidon, ja se tietenkin voi yllättää myös tiellä autoilevat kuten näyttää käyneen.

Kauko Määttä

Diplomi-insinööri

Imatra